УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Нєдєліної Любові Романівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 307 Кримінального процесуального кодексу України

К и ї в
4 листопада 2026 року
№ 317-2(I)/2026

Справа № 3-279/2026(547/26)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Грищук Оксани Вікторівни – головуючого,
Барабаша Юрія Григоровича – доповідача,
Совгирі Ольги Володимирівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Нєдєліної Любові Романівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 307 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Барабаша Ю.Г. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Нєдєліна Л.Р. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 3, частині першій статті 8, частинам першій, другій статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) частину третю статті 307 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Відповідно до частини третьої статті 307 Кодексу „ухвала слідчого судді за результатами розгляду скарги на рішення, дію чи бездіяльність слідчого, дізнавача чи прокурора не може бути оскаржена, окрім ухвали про відмову у задоволенні скарги на постанову про закриття кримінального провадження, скарги на відмову слідчого, прокурора в задоволенні клопотання про закриття кримінального провадження з підстав, визначених пунктом 9^1 частини першої статті 284 цього Кодексу, про скасування повідомлення про підозру та відмову у задоволенні скарги на повідомлення про підозру“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Нєдєліна Л.Р. звернулася до Подільського районного суду міста Києва зі скаргою на бездіяльність прокурора Подільської окружної прокуратури міста Києва, яка полягала у нерозгляді ним клопотання Нєдєліної Л.Р., яка є потерпілою у кримінальному провадженні, яке було розпочато 14 лютого 2024 року.

Подільський районний суд міста Києва ухвалою від 14 серпня 2026 року скаргу Нєдєліної Л.Р. на бездіяльність прокурора Подільської окружної прокуратури міста Києва щодо нерозгляду клопотання у межах кримінального провадження залишив без задоволення.

На думку Нєдєліної Л.Р., частина третя статті 307 Кодексу не відповідає Конституції України (є неконституційною) „в тому аспекті, в якому вона не визначає права на апеляційне оскарження під час досудового розслідування ухвали слідчого судді про відмову в задоволенні скарги потерпілої на бездіяльність прокурора, яка полягає у нерозгляді в порядку і строк, установлені статтею 220 Кодексу, клопотання потерпілої та неприйнятті передбаченого цією статтею процесуального рішення“.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

За Основним Законом України кожному гарантується право звернутись із конституційною скаргою до Конституційного Суду України з підстав, установлених Конституцією України, та у порядку, визначеному законом (частина четверта статті 55); Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України; конституційна скарга може бути подана в разі, якщо всі інші національні засоби юридичного захисту вичерпано (стаття 151[1]).

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України" конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону, та якщо вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного перегляду судового рішення, яке набрало законної сили, а в разі передбаченої законом можливості касаційного оскарження – судового рішення, винесеного в порядку касаційного перегляду) (абзац перший, пункт 1 частини першої статті 77).

Конституційний Суд України неодноразово наголошував, що особа, яка звертається до Конституційного Суду України, повинна не лише зазначити, а й аргументовано довести, як саме оспорюваний закон (окремі його положення), застосований в остаточному судовому рішенні у її справі, порушує її гарантоване Конституцією України право [ухвали Першого сенату Конституційного Суду України від 13 червня 2018 року № 20-у(I)/2018, Другого сенату Конституційного Суду України від 3 червня 2020 року № 10-уп(II)/2020].

Із аналізу конституційної скарги випливає, що Нєдєліна Л.Р., твердячи про неконституційність оспорюваних положень Кодексу, не навела достатніх аргументів щодо того, як саме застосовані в ухвалі Подільського районного суду

міста Києва від 14 серпня 2026 року оспорювані положення Кодексу порушують її конституційні права.

Отже, Нєдєліна Л.Р. не дотримала вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151[1], 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Нєдєліної Любові Романівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 307 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

Секретаріат Конституційного Суду України № 1

ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ ПЕРШОГО СЕНАТУ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ